

[Behnke]

Den erhvervsvenlighed, som regeringen jo påberåber sig, når arbejdsgiverforeningerne og andre uddeler milde gaver, er efter vores mening fortsat en falsk varedeklaration på regeringen.

Hvis jeg skal blive lidt ved fremsættelsestalen, er det også noget af en påstand, når ministeren skriver, at arbejdsmarkedets parter har erklæret sig indforstået. Under de samtaler, der har været mellem Fremskridtspartiet og f.eks. Handelskammeret, har vi fået det helt klare indtryk, at Handelskammeret bestemt er imod den her foreslåede omlægning af afgifterne. Men der er selvfølgelig også den lille ting, at det bliver Handelskammerets medlemmer, der for en meget stor dels vedkommende kommer til at bære de 2½ pct., som den nye afgift går ud på.

Vi stiller os derfor bestemt tvivlende over for, hvorvidt det er alle arbejdsmarkedets parter, specielt på arbejdsgiversiden, der vil klappe i hænderne, når den store alliance mellem regeringen, De Radikale og Socialdemokraterne gennemfører dette forslag.

Som sagt er Fremskridtspartiet imod de mange ordninger, som erhvervslivet betaler til, og mener, at de med fordel kunne fjernes, hvad enten det er ATP, AUD, AE, eller hvilke andre bogstavkombinationer der er tale om.

Men der er en undtagelse. Den ordning, der hedder Lønmodtagernes Garantifond, mener vi er fornuftig. Egentlig er det beklageligt, at vi er nødt til at have et fænomen som Lønmodtagernes Garantifond i Danmark, for det er et udtryk for, at de mange problemer, som danske erhvervsvirksomheder har, resulterer i, at de må sende folk på gaden, og at de pågældende så har brug for at hente deres penge i en garantifond. Det havde været meget bedre, hvis vi ikke havde brug for en sådan garantifond, og at de danske virksomheder kunne klare sig, at de kunne konkurrere, kunne producere og kunne holde deres folk ansat i virksomheden frem for at være nødsaget til at afskedige dem.

Havde denne bunke af forslag været formuleret sådan, at man havde haft mulighed for at stemme for, at de mange forskellige ordninger, altså ATP, AUD, AE osv., én for én kunne blive afviklet, skulle det gerne have fået Fremskridtspartiets stemmer. Men sådan er det jo desværre ikke indrettet; der er blot tale om, at man tilføjer de enkelte ordninger en ekstra paragraf, som fortæller, hvor man fremover vil få pengene fra.

Jeg skal herefter gå over til selve forslagspakken. Ordningen med de 2½ pct. i skat på moms-tilsvaret kommer unægtelig til at give problemer mange steder, selv om det selvfølgelig vil give eksportvirksomhederne en forbedring. Det er meget positivt – ingen tvivl om det – men hidtil har der været enighed om, at det er lige så vigtigt, at vi forbedrer mulighederne og konkurrenceevnen for de importkonkurrerende virksomheder, og de bliver jo bestemt ikke stimuleret til at forbedre deres konkurrenceevne ved denne omlægning af afgiften.

Noget helt andet er spørgsmålet om, hvorvidt EF-samarbejdet tillader, at man indfører den nye 2,5 pct.s skat. I EF-samarbejdet er en af grundforudsætningerne for det øgede handels-samarbejde, at man ikke laver nationale ordninger, der forhindrer varernes frie bevægelighed. Når der kommer varer fra en tysk virksomhed til Danmark og de bliver pålagt disse ekstra afgifter, vil mange af de andre EF-lande med rette kunne sige, at Danmark udøver konkurrenceforvriddning, specielt når det har det helt klare formål, at Danmark skal forøge sin egen eksport, mens man altså gerne vil have forbruget hos den danske befolkning sat væsentligt ned.

I øvrigt er der mange virksomheder, som forslaget slet ikke kommer til at omfatte. Hvad med f.eks. hyrevognsbranchen, hvor man i dag betaler ATP osv.? De skal ikke svare moms og vil altså slippe for den 2½ pct.s afgift, der kommer ovenpå, og der kan sikkert nævnes mange andre virksomheder, som regeringen efterfølgende vil lempe for. Efter at man har vedtaget lovpakken, vil man blive opmærksom på det, og så får vi den sædvanlige melodi gående på omkvædet: »Lappe-lappe-lapperi, her på slottet laves lovsjuskeri«. Mange virksomheder er da også allerede på vej til at forberede sig med postadresser i Flensborg eller en bedstemor, der kan rejse frem og tilbage på Malmøfærgen, og som kan trylle indenlandsk handel om til import og eksport.

Når en spand vand hældes ud på en bakketop, vil vandet altid søge mod bunden, uanset hvor mange hindringer man lægger i vejen. Men ligesom en del af vandet siver ned i jorden undervejs, er der også en række virksomheder, som dør undervejs, når man lægger dem disse besværligheder i vejen. De kan ikke selv klare presset, eller også har de ikke en smart revisor